

Η Κύπρος μπορούσε να δημιουργήσει κύμα σε ολόκληρη την Ευρώπη

Η Κύπρος θα έπρεπε να φύγει από την Ευρωζώνη και, αν και πώς θα έπρεπε η κυπριακή κυβέρνηση να διαχειριστεί την «επόμενη ημέρα»;

Η απάντησή μου είναι ότι κάθε κράτος-μέλος θα έπρεπε να φύγει από την Ευρωζώνη για το κοινό καλό όλων. Το ευρώ έχει δημιουργηθεί από μονεταριστές κεντρικούς τραπεζίτες και επιβλήθηκε στον Γερμανό καγκελάριο Κολ (Kohl) από τον Γάλλο πρόεδρο Μιτεράν (σημείωση του Ν.Λ.: ως τίμημα για την έγκριση της γερμανικής ενοποίησης από τον γαλλο-αμερικανοβρετανικό παράγοντα).

Σε ό,τι αφορά την Κύπρο, αυτή θα έπρεπε να φύγει (από την Ευρωζώνη). Ο δρόμος της δεν θα είναι στρωμένος με ρόδα, αλλά,

όπως γνωρίζει η Ελλάδα, το να μείνεις μέσα σημαίνει ότι θα βασανίζεσαι από έξω. Η Κύπρος θα έπρεπε να δείξει στα μάτια του κόσμου την ανικανότητα και την αδικία των Αρχών της Ευρωζώνης. Αυτή η εξέλιξη, εάν συνοδευτεί με επιδέξιες διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία και την Κίνα, θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα κύμα σε ολόκληρη την Ευρώπη και σε ολόκληρο το διατλαντικό χρηματοοικονομικό σύστημα. Συγχρόνως για να αποφευχθεί το χάος και η σύγχυση που θα προέλθουν από μια τέτοια απόφαση, η Κύπρος -μαζί με την Ελλάδα- θα έπρεπε να προτείνει τη θέσπιση ενός γενικευμένου συστήματος Glass-Steagall και ενός νέου συστήματος Bretton Woods.

Σε ό,τι αφορά την Ευρώπη, πρέπει αυτή να επανοικοδομηθεί

ως ένας συνεταιρισμός (association) κυρίαρχων εθνών με κοινά αναπτυξιακά προγράμματα, μια Ευρώπη των λαών και των πατρίδων.

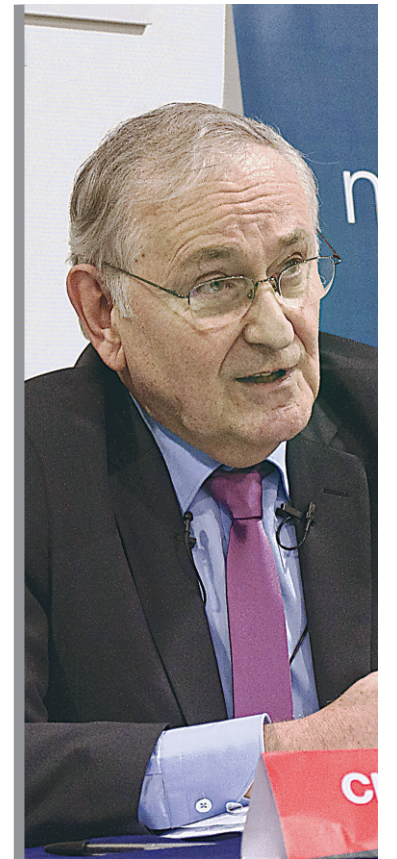
Η Κύπρος μπορεί να είναι ο σπόρος που θα αλλάξει τον ρου της ιστορίας, αρκεί να θεωρήσει τον εαυτό της ως τον πυροκροτητή για μια αλλαγή παραδείγματος σε παγκόσμια κλίμακα.

Πείτε μας τις απόψεις σας για τις σχέσεις μεταξύ της Δύσης και της Ρωσίας σε σχέση με τη διαχείριση των παγκόσμιων υποθέσεων του 21ου αιώνα.

Όπως προανέφερα, μια γεωπολιτική γέφυρα (σημείωση: Ευρασιατική Συμμαχία) για κοινή οικονομική ανάπτυξη θα έπρεπε να οικοδο-

μηθεί από τον Ατλαντικό μέχρι τη Θάλασσα της Κίνας, πέρα δηλαδή και από την ιδέα του Ντεγκόλ για μια κοινότητα από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια. Περιλαμβάνοντας και την Αμερική μέσα σε αυτήν τη γεωπολιτική γέφυρα. Ουτοπικό; Όχι, διότι ουτοπία είναι να συνεχίσουμε όπως κάνουμε τώρα, οδεύοντας προς την οικονομική καταστροφή και τον πόλεμο.

Η ανάπτυξη ολόκληρου του κόσμου και μια πολιτική για το Διάστημα είναι τα δύο πράγματα που από τη φύση τους επαναπροσδιορίζουν τους κοινούς στόχους της ανθρωπότητας και αποκαθιστούν και πάλι την ειρήνη επί της Γης. Πρέπει να βλέπουμε με τα μάτια του νου εστιασμένα στο μέλλον, όχι απλώς να θρηνούμε για την καταστροφική παρούσα κατάσταση.

κή τραπεζική και τα χρηματιστήρια. Σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, μια εμπορική τράπεζα πρέπει να ασχολείται με καταθέσεις και δάνεια και να μην μπορεί να τζογάρει τα χρήματα των πελατών της σε σχέδια χρηματοοικονομικής κερδοσκοπίας, για παράδειγμα, σε χρηματιστήρια, παράγωγα, ασφαλιστική αγορά κ.ο.κ. Αυτός ο νόμος καταργήθηκε από την κυβέρνηση Κλίντον, οπότε οι τραπεζίτες έπεσαν με τα μούτρα στη χρηματοοικονομική κερδοσκοπία -με τα χρήματα των πελατών τους- και όχι μόνο έπαψαν να προσφέρουν επαρκείς πιστώσεις στην πραγματική οικονομία, αλλά προκάλεσαν καταστροφικές χρηματοοικονομικές φούσκες και εγκαθίδρυσαν το σύστημα του χρηματοοικονομικού φασισμού.)

Ποια είναι η στάση των υποστηρικτών της παραδοσιακής οικονομικής πολιτικής της Bundesbank απέναντι στη σύγχρονη Ευρωζώνη; Η παλαιά ελίτ της Bundesbank συμφωνεί με την πολιτική της καγκελαρίου Μέρκελ; (Θέτω αυτό το ερώτημα διότι τη δεκαετία του 1990 ηγετικοί παράγοντες της Bundesbank, δηλαδή της Κεντρικής Τράπεζας της Γερμανίας, ήταν αντίθετοι με το Σχέδιο Ντελόρ περί νομισματικής ενοποίησης και τότε η Bundesbank αντιμετωπιζόταν ως παράδειγμα ικανής νομισματικής πολιτικής.)

Οι υποστηρικτές της παραδοσιακής οικονομικής πολιτικής της Bundesbank δεν βρίσκονται πλέον σε θέσεις λήψης αποφάσεων. Ο Χανς Τιτμάγιερ (Hans Tietmeyer), ο οποίος

► Το ευρώ δεν δημιουργήθηκε για να υποστηρίξει σχέδια ανάπτυξης ή κοινωνικές πολιτικές, αλλά για να επιβάλλει ορθόδοξες μονεταριστικές πολιτικές που συνεπάγονται λιτότητα

► Η Ευρώπη πρέπει να επανοικοδομηθεί ως ένας συνεταιρισμός κυρίαρχων εθνών, μια Ευρώπη λαών και πατρίδων, ενώ η Κύπρος μπορεί να είναι ο σπόρος που θα αλλιάξει τον ρου της ιστορίας

ηγήθηκε της Bundesbank μέχρι το 1999, είχε προειδοποιήσει ότι το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα θα οδηγούσε σε επώδυνες εσωτερικές οικονομικές προσαρμογές για τα κράτη-μέλη με εμπορικά ελλείμματα τα οποία θα συσσωρευόνταν σε χρέος. Είχε πει ότι κάτι έπρεπε να γίνει γι' αυτό, αλλά τίποτε δεν θα μπορούσε να γίνει εντός του συστήματος του ευρώ. Στη συνέχεια τον διαδέχθηκε ο Καρλ Ότο Πελ (Karl Otto Roehl), ο οποίος είχε εκφράσει την προτίμησή του για έναν συντονισμό των εθνικών επιτοκίων και νομισμάτων, αντί για μια πλήρη νομισματική ένωση.

Τώρα, από τον Φεβρουάριο του 2011, υπό τον Γιένς Βάιντμαν (Jens Weidmann), ο οποίος προέρχεται από μια άλλη γενιά και έλαβε εκπαίδευση με εξειδίκευση στον μονεταρισμό, η Bundesbank δεν είναι πλέον αυτό που ήταν.

Ο Βάιντμαν είναι εναντίον των υπερπληθωριστικών σχεδίων διάσωσης τραπεζών αλλά Μάριο Ντράγκι (Mario Draghi), αλλά όμως είναι υπέρ των μονεταριστικών πολιτικών λιτότητας. Δεν πιστεύει ότι η Ευρωζώνη θα μπορούσε να καταρρεύσει «από την πειθαρχία των χρηματοοικονομικών αγορών» και φρονεί ότι ορισμένα μέλη της Ευρωζώνης -αναφερόμενος ειδικά στην Ελλάδα- είναι καταδικασμένα να χρεοκοπήσουν και να βγουν από αυτήν.

Συνεπώς, τίποτε που να πλησιάζει την έννοια της λύσης δεν θα έπρεπε να προσδοκούμε από αυτήν την πλευρά. Οι πιο ενδιαφέροντες άνθρωποι της παλαιάς γερμανικής παράδοσης, όπως ο Βίλχελμ Χάνκελ (Wilhelm Hankel), είναι εκείνοι οι οποίοι εμμένουν στο πρόταγμα της

πραγματικής, παραγωγικής οικονομίας και στην παράδοση της «κοινωνικής οικονομίας της αγοράς». Κατά την άποψή τους, το ευρώ είναι ένας ατυχής γάμος μεταξύ ενός νομίσματος και των εθνών-κρατών. Η πολιτική λιτότητας του ευρώ καταστρέφει τα κράτη, και η πολιτική των κρατών καταστρέφει το ευρώ, ενώ αυτό το σύστημα λειτουργεί μόνο υπέρ των μεγάλων τραπεζών της ολιγαρχίας.

Πώς αξιολογείτε την πολιτική του προέδρου Ολάντ για τη διαχείριση της Ευρωζώνης;

Ο Φρανσουά Ολάντ (François Hollande), τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στην εσωτερική πολιτική του, έχει μέχρι τώρα συμμορφωθεί με τους κανόνες του παιχνιδιού που επιβάλλουν οι μεγάλες τράπεζες. Η τραπεζική μεταρρύθμιση που έχει προταθεί από τον υπουργό Οικονομίας Πιέρ Μοσκοβισί (Pierre Moscovici) είναι απλώς κοροϊδία.

Η πολιτική του στο εσωτερικό είναι μια προσαρμογή στη μονεταριστική λιτότητα που επιβάλλουν οι «αγορές». Δυστυχώς, σκάβει τον λάκκο του. Εφόσον δεν αντιμετωπίζει το θεμελιώδες ζήτημα των τραπεζικών διασώσεων η απαίτησή του, η Ευρωζώνη να τυπώσει χρήμα, θα προσκρούσει μοιραία στην άρνηση των γερμανικών Αρχών, αλλά, ακόμη και αν τυπωθεί αυτό το χρήμα, πρόκειται να πέσει στα χέρια των τραπεζών, αντί να κατευθυνθεί στην παραγωγική οικονομία και στον λαό. Δεν είναι ένας Μέντες Φράνς (Mendes France) ή ένας Ντεγκόλ (De Gaulle), ο οποίος θα έλεγε «όχι» σε απαράδεκτες πολιτικές και θα πρότεινε διεξόδους.

Ευρασιατική Συμμαχία για το κοινό συμφέρον

Έχετε προτείνει μια Ευρασιατική Συμμαχία ενάντια στον «κόσμο της χρηματοοικονομικής». Παρακαλώ εξηγήστε αυτήν την ιδέα.

Αυτό που έχω πει σχετικά με αυτό το ζήτημα είναι ότι πρέπει να υπάρξει δέσμευση σε αυτήν τη Συμμαχία επί τη βάση κοινής οικονομικής ανάπτυξης, από τον Ατλαντικό μέχρι τη Θάλασσα της Κίνας. Έχω την πεποίθηση ότι με μια τέτοια προσέγγιση μπορούμε να δημιουργήσουμε συνθήκες κοινού συμφέροντος.

Η ανάπτυξη της περιοχής της Μεσογείου, όπως έχει προταθεί από το Ινστιτούτο Σίλερ (Schiller Institute) και το κόμμα μου στη Γαλλία, η πρόσβαση της Αφρικής σε κοινωνική δικαιοσύνη, τεχνολογική ανάπτυξη και μακροπρόθεσμη ευημερία και ένα Αμυντικό Σύστημα για τη Γη (Earth Defence System), όπως έχει προταθεί από τον Ρώσο διπλωμάτη και πολιτικό Ντμίτρι Ρογκόζιν (Dmitry Rogozin) και έχει πρόσφατα συζητηθεί στο Συμβούλιο της Ρωσικής Ομοσπονδίας και στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, θα έπρεπε να είναι η τριπλή βάση για να υλοποιήσουμε τους κοινούς στόχους της ανθρωπότητας.